

12 ربیع الاول سان سینی کی جو

پیارا ہی

23 November 2017

ہفتیوار سنتن پری اجتماع ۾ تئیں وارو

سنتن پریو بیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

12 ربيع الاول سان سڀني کي چوپيار آهي

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ (مون سنتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

منا منا اسلامي پائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندو اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زم زم يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري، ڪجهه دير ذڪرُ الله ڪري پوءِ جيڪو چاهي ڪري (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو).

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَت

تاجدارِ مدينه، رَاحَتِ قَلْبِ و سِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: جنهن مون تي هڪ ڀيرو دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏهه (10) رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جيڪو مون تي ڏهه (10) ڀيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهي

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جيڪو مون تي سو (100) ڀيرا دُؤدِ پاڪ پڙهي اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي ٻنهي اکين جي وچ ۾ لکندو آهي ته هي نفاق ۽ جهنم جي باه کان آزاد آهي ۽ ان کي قيامت جي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکندو.

(معجم الاوسط، 5 / 252، حديث، حديث: 7235)

پڙهو سلام ڪرو دُؤدِ پاڪ کي ڪثرت نبي کي آمد هه
(وسائل بخشش مرمم، ص ۴۶۹)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ حَبِيبٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير للطبراني 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڪل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

🌸 نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس 🌸 تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
🌸 ضرورت پوڻ تي بين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس 🌸 ڌڪو وغيره
لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ڇڏي ڏيڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس 🌸 **صَلُّوا**
عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، ثُوبُوا إِلَيَّ اللَّهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن
جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس 🌸 بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي

وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! بيان کان پهريان عاشق ماه ميلاد ۽ عاشق ماه رسالت، امير اهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عطا ڪيل نعرن سان، تي سگهي ته مدني پرچم لوڏي ڪري وڌي جوش ۽ جذبي، محبت ۽ عقيدت سان مرحبا يا مصطفيٰ جي ڏور مچايو.

45 سرڪار جي آمد... مرحبا •• سردار جي آمد... مرحبا •• آمنه جي پياري جي آمد... مرحبا
رسولِ مقبول جي آمد... مرحبا •• پياري جي آمد... مرحبا •• چڱي جي آمد... مرحبا
سچي جي آمد... مرحبا •• سهڻي جي آمد... مرحبا •• دلبر جي آمد... مرحبا
مُختار جي آمد... مرحبا •• مُختار جي آمد... مرحبا •• مختار جي آمد... مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

نورِ مُصطفيٰ جي مُنتَقِلِ تِينِ تي جشن جو منظر

حضرت علامه شُعَيْبِ حَرِيْفِيْش رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جڏهن نورِ مُحَمَّدِي سَيِّدُنَا آمِنَهُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ۾ مُنْتَقِلِ تِيُو تِه وَدِّيُون عَظِيمِ نِشَانِيُون ظَاهِرِ تِيِي لَبْگِيُون. سچي مخلوق هڪ ٻئي کي خوشخبريون ڏيڻ لڳيون، زمين ۽ آسمان ۾ اعلان ڪيو ويو: اي عرش! وقار ۽ سنجيدگي جو نقاب پائي. اي ڪرسي! فخر جي زهره پاء، اي سِدْرَةُ الْمُنتَهِي! حُوشِيءَ سان جُهور، اي هِيْبَتِ ۽ رُعبِ ۽ دَبْدَبِي جا اَنوار! توهان به حُوبِ روشن تي وڃو. اي جَنَّتِ! حُوبِ سينگار جي وڃ. اي مَحَلَّاتِ جون حُورون! توهان به بُلندي تان ڏسو. اي رِضْوَانِ (جَنَّتِ جا مالهي)! جَنَّتِ جا دروازا کولي ڇڏ ۽ حُورن ۽ غِلْمَانِ کي زِيئَتِ سان سينگاري، ڪائنات کي خوشبوئن سان مُعَطَّرِ ڪري ڇڏ. اي مالِڪِ (جَهَنَّمِ جا داروغا)!

جَهَنَّم جا دروازا بند ڪري ڇڏڻ چوڻه اڄوڪي رات منهنجي ڦڌرت جي خزانن ۾ پوشيده نُور ۽ راز عبدُالله کان جُدا ٿي آمِنه ڏانهن مُنتَقِل ٿيڻ وارو آهي ۽ جنهن گهڙي اهو نُور مُنتَقِل ٿيندو ته ان جي پيدائش مُڪمَل ٿي ويندي ۽ اهو نُور ماڻهن اڳيان ڪامل انسان بڻجي ظاهر ٿيندو. (الروض الفائق، ص ۲۴۲ ملقطاً)

ترے خلق کو حق نے عظیم کہا، تری خلق کو حق نے جمیل کیا
کوئی تجھ سا ٻوہ نہ ہوگا، شہا ترے خالقِ حُسن و آد اکی قسم

مختصر وضاحت: اي منهنجا رحمت وارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اللهُ عَزَّ وَجَلَّ اوهان جي اخلاقِ مُبارڪ کي عظيم (تمام بهتر) قرار ڏنو آهي ۽ اوهان جي ولادتِ باسعادت هزارين سعادتون ۽ بَرَڪتون ڪڍي آئي، اهڙي نرالي ۽ حَسِين ڪنهن جي پيدائش نه ٿي. منهنجا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! پلا اوهان جهڙو ٻيو ڪير ٿي سگهي ٿو؟ ها ها! زمين ۽ آسمان جي پيدا ڪرڻ واري جو قسم آهي ”اوهان جهڙو ٻيو ڪوئي ناهي“

(شرح حدائقِ بخشش، ص ۲۲۶)

هر چوپايو ڳالهائڻ لڳو!

نُور مُحَمَّدِي پهرين رَجَبُ المُرَجَبِ جُمعي جي رات مُنتَقِل ٿيو، جڏهن ته حضرت سَيِّدنا اِمَامِ وَاقِدِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي نزديڪ اها جُمَادِي الأُخْرِي جِي پندرهن رات هئي. ان رات هر گهر ۽ مڪان ۾ نُور داخل ٿي ويو. حضرت سَيِّدنا اِبْنِ عَبَّاسِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: ان رات فُرَيْش جِي هر چوپايي (فُصِيحِ زبَان سان) ڪلام ڪندي چيو: رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي والده ماجده جي شڪرِ اَطهر ۾ جلوه فرما ٿي چُڪا آهن، رَبِّ كَعْبِ جِي قسم! پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دُنْيا جِي لاءِ اَمَان ۽ اَهْلِ دُنْيا جا چِراغ (Light) آهن. (الروض الفائق، ص ۲۴۲)

سوائے اِلمليس کے جہاں میں سبھی تو خوشیاں منارہے ہیں

بشار تیری چہل پہل پر ہزار عیدیں رسیخِ الاول

هٿن ۾ مدني پرچم کڻي، مَرَحبا يا مُصطفيٰ جي صدائين ۾ جُلوس ميلاد جون ڏومون مچائيندا، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رَسول، رَسولِ مَقبول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي مُقَدَّس بارگاه ۾ دُرود ۽ سلام جا نذرانا پيش ڪندا، رسالا ورهائڻ جي ترڪيب ڪندا، ۽ ڍل کولي لنگر ميلاد جو اِهْتِمَام ڪندا آهن. اچو! نُور واري آقا، ڪائنات کي جڳمڳ ڪرڻ واري داتا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي هن نُوراني مهيني جي نُوراني ڏينهن جي رُوحاني بَرَڪتن سان فيضياب ٿيڻ جي نيت سان عاشق ماھ ميلاد، اميرِ اَهلِسُنَّتِ **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي تَصْنِيف ”فِيضَانِ سُنَّتِ“ مان هڪ ايمان آفروز واقعو ٻڌون ٿا، جيئن

جشن ولادت جي لذون ۾ بَرَڪت

اميرِ اَهلِسُنَّتِ **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** فرمائين ٿا ته مُراد آباد (هند) ۾ هڪ عاشق رسول هر سال ربيع الاول شريف ۾ ڏوم ڌام سان مني مني آقا مڪي مدني مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو جشن ولادت ملهائيندا هئا ۽ زبردست محفل ميلاد منعقد ڪندا هئا، سرڪارِ اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جا خليفه، صاحبِ خزائن العرفان حضرت صدرُ الافاضل علامه مولانا سيّد محمد نعيم الدين مُراد آبادي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ان ۾ خصوصي شرڪت فرمائيندا هئا. هڪ پيري محفل ميلاد ۾ معمول کان گهڻا وڌيڪ ماڻهو شريڪ ٿيا. ختم ٿيڻ تي معمول جي مطابق پاءُ پاءُ (تقريباً 250 گرام) لذون ورهائجڻ لڳا، پر اهي اڌ تي اڌ گهٽ محسوس ٿيڻ لڳا. محفل جي ذميدار گهٻرائجي ڪري حضرت صدرُ الافاضل **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي خدمت باڪرامت ۾ معاملو عرض ڪيو، پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** پنهنجو رومال (handkerchief) ڪڍي ڏنو ۽ فرمايائون، لذونءَ جي ٿانو تي وجهي ڇڏيو ۽ تاڪيد فرمايائون ته تبرڪ رومال جي هيٺان کان ڪڍي ڪري ورهايو وڃي پر ٿانو کي کولي نه ڏنو وڃي، اهڙيءَ ريت خوب لذون ورهايا ويا ۽ هر هڪ شخص کي لذون ملي ويا. آخر ۾ جڏهن ٿانءُ کوليو ويو ته رومال وجهڻ وقت ٿانو

هر جيترا لڏون هئا اوترا ئي هاڻي به موجود هئا! (فيضانِ سنت، ص 355)

عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ بے دِل بڙا مَسْرُور بے
جَشَنِ مِيلَادِ النَّبِيِّ بے کيُون نہ جُھومِيں آج بَم
بر طرف بے شادمانی رَنج و غَم کَافُور بے
مُسکراتی بِيں بهاریں سب قُضَا پُر نُور بے
تيرا آنگن نُور، تيرا گهر کا گهر سب نُور بے
آمنہ تجھ کو مُبارک شاه کا مِيلاد بو

سرڪار جي آمد... مرحبا .. سردار جي آمد ... مرحبا .. سالار جي جي آمد ... مرحبا
مختار جي آمد ... مرحبا .. غمخوار جي آمد ... مرحبا .. تاجدار جي آمد ... مرحبا
شاندار جي آمد ... مرحبا

مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل واقعي مان اسان کي ڪجهه مڏني گل
حاصل ٿيا مثال طور ❖ خليفه اعليٰ حضرت، صَدْرُ الْاِفَاضِلِ حضرت علامه
مولانا مفتي سيد محمد نعيمُ الدين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ باڪرامت
بُزرگ هئا، جن جي ڪرامت سبب ميلاد شريف جي لڏوئن ۾ ايتري قدر
بَرَڪت ٿي جو تمام حاضرين ۾ ورهائڻ کان پوءِ به انهن لڏوئن جو تعداد ايترو
ٿي رهيو جيترو اوهان جي رُومالِ باڪمال جي ڍڪڻ کان اڳ ۾ هو، ❖ ميلاد
جي محفلن يا بزرگن سڳورن جي عرس وغيره جي موقعي تي پرياني يا
قورمي وغيره جي ذريعي لنگر ڪرڻ ضروري نه آهي، لڏو، بالو شاهي يا اهڙي
طرح جي ڪنهن به قسم جو لنگر ڪرڻ سان به ميلاد شريف جون بَرَڪتون
نصيب ٿينديون، ❖ جشنِ ولادتِ سرڪار جي خوشي ملهائڻ ۽ ان موقعي تي
تَبَرُّڪ جو اِهِتَمَام ڪرڻ ڪا بُري يا نئي ڳالهه ناهي بلڪ اهو ته هميشه کان
مسلمانن جو طريقو رهيو آهي جيئن

شارح بخاري حضرت سيدنا امام قسطلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حُضُور
نَبِيِّ كَرِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پيدائش (Birth) جي مهيني ۾ اهلِ اسلام

هميشه کان محفلون مُنَعَدِ ڪندا، خوشي سان کاڌا پچائيندا، کاڌن جي دَعَوَتِ ڪندا، (رَبِيعُ الْأَوَّلِ جي) انهن راتين ۾ مختلف قسمن جي خيرات ڪندا ۽ خوشي ظاهر ڪندا آيا آهن. (مواهبِ لدنيه، الاحتفال بالمولد، ۱/۱۴۸)

ڪيون بارهين ۽ ٻي سڀني کي پيار آيا آيا اسي دن احمدِ مختار آيا
گهر آينه ڪي سيدِ ابرار آيا خوشيا مَنّاؤ غمزدو غمخوار آيا

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

سرڪار جي آمد...مرحبا .. سردار جي آمد ...مرحبا .. سالار جي آمد ...مرحبا
مختار جي آمد ...مرحبا .. غمخوار جي آمد ...مرحبا .. تاجدار جي آمد ...مرحبا
شاندار جي آمد ...مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”سیرتِ مصطفيٰ“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! حُضُورِ پُرْتُو، شاهِ عِيور، شافعِ يَوْمِ الشُّوْر، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سیرتِ طَيِّبَه خاص ڪري وِلادَتِ باسَعَادَتِ جا واقعا ٻڌڻ يا پڙهڻ سان ڏلين کي سُڪون ۽ چين نصيب ٿيندو آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عاشِقانِ رَسُوْلِ جي مَدَنِي تَحْرِيڪِ دَعَوَتِ اسلامي سڄي دُنيا ۾ جَشَنِ وِلادَتِ جون ڏومون مچائڻ ۽ سندن سیرت ۽ ڪردار جي مُخْتَلَفِ روشن پهلوئن ۽ شاندار فرمانن سان اُمّت کي فَيَضِياب ڪرڻ جي لاءِ هر وقت ڪوشش ڪري رهي آهي. ته پوءِ انهيءَ مَقْصَدِ تَحْتِ دَعَوَتِ اسلامي جي شُعْبِي مڪتبه المدينه هڪ ڪتاب ”سیرتِ مُصْطَفِي“ شايع ڪيو آهي. (هن ڪتاب جو سنڌي ترجمو ٿي چڪو آهي، شايع ٿيڻ باقي آهي، نيت تي موجود آهي) اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ڪتاب ۾ سرڪارِ مدينه، راحتِ قَلْبِ و سِينِه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون عادتون ننڍپڻ جا واقعا، اسلامي عَزْوَاتِ جي

باري ۾ دلچسپ معلومات ۽ ايمان آفروز واقعا، مڪ مڪرمه کان مدينه منوره
 ڏانهن هجرت، مڪي ۽ مڌني زندگي جا مبارڪ واقعا ۽ رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
وَالهِ وَسَلَّمَ جي مختلف معجزن وغيره کي بيان ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن
 ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستني تان هديه طلب ڪري پاڻ به ان جو مطالعو
 ڪيو ۽ بين کي به پڙهڻ جي ترغيب ڏياريو. دعوت اسلامي جي ويب سائٽ
 www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو،
 ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! بيشڪ بي چين ڏلين جي چين، رحمت دارين، تاجدار
 حرمين، سرور ڪونين، نانا حسنين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جهان ۾ فضل ۽ رحمت
 بڻجي تشريف فرما ٿيا ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت جي نازل ٿيڻ جو ڏينهن يقيناً
 خوشي جو ڏينهن هوندو آهي جيئن،
 سڀيارو 11 سوره يونس جي آيت نمبر 58 ۾ رب رحمن عَزَّ وَجَلَّ جو فرمان ڏيڻ آهي:

تَرَجَمَوْا كُنُزَ الْإِيمَانِ: تون فرمائ الله جي
 ئي فضل ۽ سندس رحمت تي جڳائي
 ته خوشي ڪن اهو انهن جي سموري
 دن دولت کان بهتر آهي.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ

فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

(سڀاري 11، يونس 58)

”تفسير صراط الجنان“ ۾ بيان ڪيل آيت ڪريم تحت لکيل آهي ته
 ڪنهن پياري ۽ محبوب شيء جي ملڻ سان دل کي جيڪا لذت حاصل ٿيندي
 آهي ان کي ”فَرَحٌ“ چوندا آهن ۽ آيت جي معنيٰ هي آهي ته ايمان وارن کي
 الله عَزَّ وَجَلَّ جي فضل ۽ رحمت تي خوش ٿيڻ گهرجي جو ان انهن کي نصيحتون،
 سينن جي شفاء ۽ ايمان سان دل جي راحت ۽ سڪون عطا فرمايو.

الله تعاليٰ جي فضل ۽ رحمت مان ڇا مراد آهي؟

۽ هن آيت ۾ الله تعاليٰ جي فضل ۽ ان جي رحمت مان ڇا مراد آهي؟ ان باري ۾ مفسرن جا مختلف قول آهن، جيئن حضرت (سَيِّدُنَا) عَبْدُاللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، حضرت (سَيِّدُنَا) حَسَنٌ ۽ حضرت (سَيِّدُنَا) قَتَادَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جن فرمايو ته الله عَزَّ وَجَلَّ جي فضل مان اسلام ۽ ان جي رحمت مان قرآن مراد آهي. هڪ قول هي آهي ته الله عَزَّ وَجَلَّ جي فضل مان قرآن ۽ رحمت مان حديثون مراد آهن. جڏهن ته ڪجهه عالمن سڳورن فرمايو ته الله عَزَّ وَجَلَّ جو فضل حضور پُر نُوْر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت قرآنِ ڪريم. رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ فرمائي ٿو:

ترجموڪنزالايمن: ۽ الله جو توتي وڏو فضل آهي.

وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

(پٽ، النساء: ١١٣)

ڪن فرمايو: الله عَزَّ وَجَلَّ جو فضل قرآن آهي ۽ رحمت حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن. جيئن ته الله عَزَّ وَجَلَّ فرمائي ٿو:

ترجموڪنزالايمن: ۽ اسان تو کي نه موڪليو پر رحمت سموري جهان جي واسطي.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

(پٽ، الانبياء: ١٠٧)

۽ جيڪڏهن بالفرض هن آيت ۾ مُتَعَيِّن (خاص) طور تي فضل ۽ رحمت مان مراد رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبَارَك ذات نه به هجي ته عليحده طور تي به الله جا رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يقيناً الله تعاليٰ جو عظيم ترين فضل ۽ رحمت آهن. تنهنڪري نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ مُبَارَك جي حوالي سان خوشي ملهائي ويندي، چاهي اهو ميلاد شريف ڪري ٿي يا معراج شريف ملهائڻ جي ذريعي، ها! جيڪڏهن ڪنهن بدنصيب جي لاءِ اهو خوشي جو مقام ئي نه آهي ته ان جو معاملو جدا آهي، ان کي پنهنجي ايمان جي باري

پر سوچڻ گهرجي. (صراط الجنان، ۴/۳۴۰ ملقطاً)

جب تک يہ چاند تارے جھللاتے جائين گے تب تک جشنِ ولادت هم مناتے جائين گے
 ان کے عاشق نور کی شمعين جلاتے جائين گے جبکہ حاسد دل جلاتے سڻڻاتے جائين گے
 لاکھ شيطان هم کو روکے فضلِ رب سے تا ابد جشن، آقا کی ولادت کا مناتے جائين گے

سني جي آمد مرحبا سچي جي آمد... مرحبا... سھڻي جي آمد مرحبا... دلبر جي آمد.. مرحبا
 مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وہ جو نہ تھے تو کچھ نہ تھا!

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً اسان کي جيڪي به نعمتون مُيسر آهن اهي سڀ رسولِ بي مثال، بي بي آمنه جي لال، محبوبِ ربِّ ذوالجلال صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ وُجود جو ئي صدقو آهي، پاڻِ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جانِ ڪائنات بلڪ ڪائنات جو وُجود ئي سندن قَدَمَن جو صدقو آهي، جيڪڏهن سرڪارِ مڪِ مُڪرَّمه، سردارِ مَدِينهٔ مُنَوَّره صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تشریف نه آڻن هئا ته هن دُنيا ۾ نه جن هجن ها، نه انسان، نه سج هجي ها نه چنڊ، نه زمين هجي ها نه آسمان، نه جنت ۽ دوزخ هجي ها، نه ئي خورون ۽ غلِمان، نه لوح ۽ قلم هجي ها نه عرش ۽ ڪرسي. العَرَضُ خُصُورِ پاك، صَاحِبِ لُولاڪ، سَيَاحِ أَفلاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ پاك ئي مَقْصَدِ تَخْلِيقِ ڪائنات آهي جيئن ته

منهنجا آقاسيدي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهيءَ طرف اشارو ڪندي پنهنجي مجموعي ڪلام "حداثي بخشش" ۾ ڪجهه هيئن ارشاد فرمائين ٿا:

زمين و زمان تمهارے لے کيڻن و مکاں تمهارے لے چڻين و پڻاں تمهارے لے بنے دو جهاں تمهارے لے

دهن ۾ زباڻ تمھارے لئے بدن ۾ ڄاڻ تمھارے لئے
 هم آئے ۾هاڻ تمھارے لئے اُڻھیں ۾ھي وهاڻ تمھارے لئے
 (حدائق بخشش، ص 348)

مختصر وضاحت: منهنجا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڪائنات ۽ ان ۾ رهڻ وارين سڀني
 شين کي اوهان جي ئي ڪري پيدا ڪيو ويو، اسان جون زبانون اسان جون
 زندگيون اسان جو هن دنيا ۾ اچڻ سڀ اوهان جي ئي ڪرم جو صدقو آهي ۽
 محشر جي ڏينهن به (اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ) اوهان جو ئي شان ڏسڻ لاءِ اڻڌاسي

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت سيدنا عبداللہ بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته اللہ عَزَّوَجَلَّ
 حضرت سيدنا عيسيٰ رُوحُ اللہ عَلَيَّ نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي وحي موڪلي: اي عيسيٰ!
 محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي ايمان آڻ! ۽ تنهنجي اُمت مان جيڪي ماڻهو ان جو
 زمانو ماڻن، انهن کي به حڪم ڪجان ته ان تي ايمان آڻن ڇو ته جيڪڏهن
 محمد عَرَبِي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي ذات گرامي نه هجي ها ته نه مان آدم کي پيدا
 ڪيان ها، نه ئي جَنَّت ۽ دوزخ بڻايان ها. جڏهن مون عرش کي پاڻيءَ تي بڻايو
 ته ان وقت هو حرڪت ڪري رهيو هو، مون ان تي ”لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ“
 لکي ڇڏيو، ته اهو بيهي رهيو. (خصائص ڪري، باب خصوصيته بڪتابه... الخ، 1/ 14)

وه جو نه تھے تو کجه نه تھا وه جو نه هون تو کجه نه هو
 جان ۾ن وه جمان کي جان ۾ه تو جهان ۾ه

مختصر وضاحت: يعني حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پاڪ نور جي پيدائش
 کان پهريان اللہ عَزَّوَجَلَّ کان سواءِ ڪجهه نه هو جيڪڏهن پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو وجود نه هجي ها ته اللہ عَزَّوَجَلَّ کان سواءِ ڪا به شيءِ موجود نه
 هجي ها ڇو ته اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمار جهانن جو روح ۽ جان آهن جيڪڏهن

روح نڪري وڃي ته بدن ختم ٿي ويندو آهي ته جيسيتائين حضور ﷺ موجود آهن يعني جان آهي ته جهان به باقي آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ سڄي دنيا ۾ عيد ميلادُ النَّبِيِّ جي موقعي تي مسلمانن جي اندر جيڪو جوش ۽ جذبو موجود آهي يقيناً اهو قابلِ رَشڪ ۽ ساراه جي لائق آهي ڇو ته دشمن جي بري سازش جي باوجود به اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ هر سال جشنِ ولادت جي ڏور ڏام ۾ مسلسل اضافو ٿي ٿيندو پيو وڃي. بيشڪ اهو سڀ علماءِ حق ۽ اولياءِ كرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ جي ڏينهن رات جي ڪوششن جو نتيجو آهي جو اڄ مسلمانن جو ڀڄو ڀڄو تاجدار حَرَمِ نَبِيِّ مُحْتَرَمِ شَفِيعِ أَمْرٍ ﷺ جي شان ۽ عظمت جا ٿرانا ڳائي پيو ۽ پاڻ سڳورن ﷺ جي محبت ۾ سرشار ٿي رسول اڪرم ﷺ جي جشنِ ولادت جون خوشيون ملهائي ٿو. غور ڪريو ته جن جي تعليمات تي عمل جون اهي برڪتون آهن ته خود ان حضرات جو عيد ميلادُ النَّبِيِّ جون ڏومون مڇائڻ جو پنهنجو انداز ڪيتري قدر نرالو هوندو. اچو! ترغيب طور عاشقِ ماهِ مِيلَادِ، اميرِ اَهْلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ جي عشق ۽ مستي سان پرپور جشنِ ولادتِ مُصْطَفِيِ مَلْهَائِنِ جي ڏُرُبا انداز جون ڪجهه جهلڪيون ملاحظه ڪيون ٿا جيئن،

اميرِ اَهْلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ جو ٻارهين ملهائڻ جو انداز

عاشقِ ماهِ مِيلَادِ، اميرِ اَهْلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ جو سالن کان اهو معمول رهيو آهي ته پاڻ نهايت عظيمُ الشَّانِ طريقي سان شريعت جي دائري ۾ رهي جشنِ ولادت جون خوشيون ملهائيندا آهن، جيئن ئي ماهِ مِيلَادِ جو مُبَارَكُ چنڊ نظر ايندو آهي پاڻ جشنِ ولادتِ سَرڪارِ جي خوشي ۾ پنهنجي رهائش گاه کي

مدني پرچمن، جهندين ۽ رنگ برنگي برقي قمڻن سان سجائيندا (يعني Lighting ڪندا آهن)، دُڙود ۽ سلام جي ڪثرت ڪندا ۽ عاشقانِ رسول کي به ولادتِ محبوب جون ڏومون مچائڻ جي ترغيب ڏياريندا آهن جڏهن ته ربيعُ الاول شريف جي چند رات کان لڳاتار 12 راتيون مڏني مذاڪرا ڪندا آهن. اوهان جي صحبتِ بابرڪت مان فائدو وٺندي ڪثير اسلامي پائر عقائد ۽ اعمال، فضائل ۽ مناقب، شريعت ۽ طريقت، تاريخ ۽ سيرت، سائنس ۽ طب، اخلاقيات ۽ اسلامي معلومات، معاشي، سماجي، تنظيمي معاملن ۽ ٻين ڪافي موضوعن جي باري ۾ مختلف قسم جا سوال ڪندا آهن ۽ شيخ طريقت، امير اهلستت دامت بركاته العاليه انهن کي پنهنجي علم جي روشني ۾ حڪمت پريا ۽ عشق

رسول سان ڀريل جوانن سان نوازيندا آهن ۽ عادت مطابق وقتاً فوقتاً ”صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب!“ جي ڊل نشين صدا لڳائي حاضرين کي دُڙود شريف پڙهڻ جي سعادت به عنايت فرمائيندا آهن. پوءِ جڏهن ٻارهين رات ايندي آهي ته سندن جون خوشيون اڃان به وڌيڪ ٿي وينديون آهن، جيئن ته ٻارهين رات پاڻ خصوصيت سان غسل ڪندا، پنهنجي استعمال جي ڪم و بيش هر شيءِ مثال طور مڏني لباس، سبز سبز عمامو، ٽوپي، ڪنگهي، عطر، مسواڪ، قفلِ مدينه پيڊ، پين (Pen)، چادر، رُومال، سربند، چپل وغيره عموماً نئي استعمال ڪندا آهن. ٻارهين جي رات مڏني مذاڪرو فرمائيندا ۽ اجتماعِ ذڪر و نعت ۾ شرڪت ڪندا آهن، پوءِ اجتماع جي اختتام تي ڪثير عاشقانِ رسول سان گڏجي دُڙود و سلام جو ورد ڪندا ۽ عشق ۽ مستي ۾ اچي ڪري، جهومندي محبت پري انداز ۾ اشڪ بار اکين سان صبح بهاران جو استقبال ڪندا آهن، اوهان جي هن ڊل نشين انداز کي ڏسي ڪوڙا ڪيون اشڪ بار ٿي وينديون آهن ۽ دلين ۾ عشق حبيب جي شمع روشن ٿي ويندي آهي جڏهن ته ٻارهين واري ڏينهن عيد

ميلادُ النَّبِيِّ جي خوشي ۾ پاڻ عاشقانِ رَسُولِ اسلامي پائرن ۾ عيدي به ورهائيندا آهن. ميلادِ مُصْطَفِي جي خوشي ۾ عشق ۽ مَحَبَّت ۾ اوهان جي ديوانگي جو اندازو سندن تحرير ڪيل نعتيه ديوان ”وَسَائِلِ بَخَشْشِ“ مان آساني سان لڳائي سگهجي ٿو جيئن ته پنهنجي هن نعتيه ديوان ۾ موجود هڪ ڪلام جي مَقْطَع ۾ پنهنجي جذبات جو اظهار ڪجهه هيئن ڪن ٿا ته

بُھولے نہیں سماتے ہیں عطار آج تو دُنیا میں آج حامی عطار آگے

سرڪار جي آمد...مرحبا .. سردار جي آمد ...مرحبا .. آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا
رسولِ مقبول جي آمد ...مرحبا .. پياري جي آمد ...مرحبا
مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي

12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدَنِي اِنْعَامَات“

منا منا اسلامي پائرو! اميرِ اَهْلِسُنَّتِ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه جو عشق ۽ مستي ۾ ٻڏي پنهنجي آقا ۽ موليٰ، حَبِيبِ ڪَبْرِيَا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آمد جو جشن ملهائڻ هن ڳالهه جو واضح ثبوت آهي ته بيشڪ پاڻ هڪ سچا عاشقِ رَسُولِ آهن. جيڪڏهن اسان به چاهيون ٿا ته اسان کي به عشقِ حبيب جي لازوال دولت ۽ جشنِ وِلادَتِ ملهائڻ جو سَلِيقو اچي وڃي ته ان جو بهترين ذريعو هي آهي ته اسان دَعْوَتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته رهون ۽ خوش ڍلي سان 12 مَدَنِي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺون. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدَنِي اِنْعَامَات“ جي مُطابِق روزانو فِڪرِ مدينه ڪندي هر مَدَنِي مهيني جي پهرين تاريخ تي پنهنجي علاقي جي ذمَّ دار کي مَدَنِي اِنْعَامَات جو رسالو جمع ڪرائڻ به آهي.

❁ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مَدَنِي اِنْعَامَات عمل جو جذبو وڌائڻ ۽ گناهن کان پيڇو ڇڏائڻ جو بهترين نُسخو آهن، ❁ مَدَنِي اِنْعَامَات تي عمل ڪرڻ وارن سان

امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي دامت بركاتهم العاليه گهڻو خوش ٿيندا ۽ انهن کي دعائن سان نوازيندا آهن، * مَدَنِي انعامات تي عمل جي بَرَڪت سان حُوفِ خُدا ۽ عشقِ مُصطَفِي جي لازوال دَوْلت ملندي آهي، * مَدَنِي انعامات جو هي عظيم تحفو (Gift) اسلافِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ جي ياد ڏياري ٿو، * مَدَنِي انعامات بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ جي نقشِ قَدَم تي هلندي فِڪرِ مدينه يعني پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪرڻ جو بهترين ذريعو آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اسان جي بزرگ سڳورن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ جو پنهنجن عملن جو مُحاسبو ڪرڻ جو انداز به ڪيترو پيارو هو. اچو! ان جي هڪ ايمان آفروز جهلڪ ملاحظه ڪيون ٿا، جيئن ته

سجود ڏينهن فِڪرِ مدينه

منقول آهي ته حضرت سيدنا ابو ذر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سجود ڏينهن گهر جي هڪ ڪنڊ ۾ (آخري جي باري ۾) غور ۽ فِڪر ڪندا رهندا هئا. (احياء علوم الدين، ڪتاب التفڪر، ۱۶۲/۵۰) اچو! ترغيب طور فِڪرِ مدينه ڪرڻ جي هڪ مَدَنِي بهار ٻڌو ۽ خوش ٿيو.

روزانه فِڪرِ مدينه ڪرڻ جو انعام

هڪ اسلامي ڀاءُ جي تحرير جو خلاصو آهي ته انهن کي مَدَنِي انعامات سان پيار آهي ۽ روزانو فِڪرِ مدينه ڪرڻ جو معمول به آهي. هڪ ڀيري هو عاشقانِ رَسُول جي مَدَنِي قافلي ۾ عاشقانِ رَسُول سان گڏ صوبو بلوچستان (پاڪستان) جي سفر تي هو. ان دوران ان تي ڪرم ٿيو. ائين ٿيو جو رات جو جڏهن هو ستو ته قسمت کلي پئي ۽ ڇا ٿو ڏسي ته جنابِ رسالت مآب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواب ۾ تشریف فرما ٿيا آهن. مُبارڪ چين کي جُنِش ٿي، رَحمت جا گل وسڻ لڳا ۽ لفظ ڪجهه ائين ترتيب ۾ آيا: ”جيڪو مَدَنِي قافلي ۾ روزانو

فڪرِ مدينه ڪندا آهن مان انهن کي پاڻ سان گڏ جئت ۾ وٺي ويندس.“

مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی
مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی
مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی
مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی
مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی
مري قسمت جگا جاو، عنيت يه بڑي هوگی

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عِيدِن جِي عِيد

منا منا اسلامي پائرو! سرڪارِ ابدِقرار، اسان بيڪسن جي مددگار، شفيع روزِ شمار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادتِ باسعادت جو ڏينهن عاشقانِ مُصْطَفِي جِي لاءِ عِيدِ کان گهٽ ناهي، بلڪ هي ته عِيدِن جِي به عِيدِ آهي چوته هن ڏينهن جانِ جهان، رَحْمَتِ عالميان، سياح لامڪان، محبوبِ رَحْمَنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن دنيا ۾ رَحْمَتِ بَطْجِي جلوه گر ٿيا. شارحِ بُخاري حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ قُسْطَلَانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ان شخص تي رَحْمَتِ نازل فرمائي جنهن ماهِ ولادتِ جِي راتين کي عِيدِ بڻائي ورتو.

(مواهبِ لدنيه، الاحتفال بالمولد، ۱/۱۴۸)

عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ تُو عِيدِ كِي بهي عِيدِ بهي بِالْيَقِينِ بِي عِيدِ عِيدَانِ عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪڏهن تاجدارِ انبيا، محبوبِ ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هن ناپائيدار دنيا ۾ جلوا فرما نه ٿين ها ته يقيناً ڪا عِيدِ، نه عِيدِ هجي ها ۽ نه ئي ڪا رات، شبِ قدر يا شبِ بَرَاءتِ هجي ها. اهي عِيدُون ۽ مُبَارَكَ رَاتِيُون اسان کي رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ئي صَدَقِي ۾ مليون آهن. تنهنڪري اسان کي ڪيپي ته اسان عاشقن جِي هن عِيدِ تي هڪ عَظِيمُ الشَّانِ نِعْمَتِ ملڻ جِي خوشي ۾ جَشْنِ ولادتِ جون ايتري قدر ڏومون مچايون جو شيطانِ لَعِينِ پڇي وڃي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ نعمت ملڻ تي خوشي جو اظهار ڪرڻ ۽ ان ڏينهن عيد ملهائڻ ته اهڙو مُبَارَك (Blessed) عمل آهي جو جنهن جو ثبوت اسان کي قرآنِ ڪريم مان به ملي ٿو جيئن ته

سپيارو 7 سُورَةُ الْمَائِدَةِ جي آيت نمبر 114 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: عيسى پُٽِ مريم جي عرض ڪيو اي الله اي اسان جا رب اسان تي آسمان مان خُونچو نازل فرما ۽ جيئن اهو اسان جي واسطي عيد ٿئي، اسان جي اڳين پوين جي عيد ۽ تهنجي طرف کان نشاني.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۗ

(پ، المائدة: 114)

بيان ڪيل آيت سڳوري تحت تفسير صراطِ الجَنان ۾ آهي: هن آيت مان معلوم ٿيو ته جنهن ڏينهن الله تعاليٰ جي خاص رحمت نازل ٿئي ان ڏينهن کي عيد بڻائڻ، خوشيون ملهائڻ، عبادتون ڪرڻ ۽ الله جو شڪر ادا ڪرڻ صالحين (نيڪ ماڻهن) جو طريقو آهي ۽ بيشڪ تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تشريف آوري يقيناً الله تعاليٰ جي عظيم ترين نعمت ۽ بزرگ ترين رحمت آهي. ان ڪري حضور پُر نُوْر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادتِ مُبَارَكِ جي ڏينهن عيد ملهائڻ ۽ ميلاد شريف پڙهي شڪرِ اِلهِي ادا ڪرڻ ۽ فُرْحَتِ ۽ سُرُوْر (خوشي) جو اظهار ڪرڻ محمود (ساراه جي لائق) ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي مقبول ٻانهن جو طريقو آهي، جيئن ته

حضرت (سيدنا) عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: جڏهن رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مديني پاڪ تشريف فرما ٿيا ته ڏنائون ته غير مُسْلِمِ عاشوري جي ڏينهن روزو رکن ٿا، ارشاد فرمايائون: هي ڇا آهي؟ انهن عرض

ڪيو: هي بهتر ڏينهن آهي. ان ڏينهن الله تعاليٰ بني اسرائيل کي انهن جي دشمن کان نجات ڏني هئي ته حضرت (سيدنا) موسيٰ عليه الصلوة والسلام ان ڏينهن جو روزو رکيو هو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: توهان جي نسبت منهنجو حضرت موسيٰ عليه الصلوة والسلام کان تعلق وڌيڪ آهي پوءِ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن عاشوري جو روزو رکيو ۽ ان ڏينهن روزو رکڻ جو حڪم فرمايو. (بخاري، ڪتاب الصوم، باب صيام يوم عاشوراء، ۶۵۶/۱، حديث: ۲۰۰۴) (صراط الجنان، ۳/۵۴ بتغير قليل)

اهڙي طرح مختلف روايتن ۾ جمعة المبارڪ ۽ يوم عرفه کي به عيد چيو ويو آهي جيئن ته

به عيدون

ترمذي شريف ۾ آهي ته حضرت سيدنا عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا هي آيت سڳوري تلاوت فرمائي:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ
الْإِسْلَامَ دِينًا

(پ ۶، المائدة: ۳)

ترجمو ڪنز الایمان: اڄ مان توهان جي واسطي توهان جو دين ڪامل ڪري ڇڏيو ۽ توهان تي پنهنجي نعمت پوري ڪئي ۽ توهان جي واسطي اسلام کي دين پسند ڪيو.

هي آيت سڳوري ٻڌي پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ موجود هڪ غير مسلم چوڻ لڳو: جيڪڏهن اها آيت اسان تي نازل ٿئي ها ته اسان ان جي نازل ٿيڻ جي ڏينهن عيد ملهايون ها. حضرت سيدنا عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جن ارشاد فرمايو: جنهن ڏينهن اها آيت مبارڪ نازل ٿي ان ڏينهن به عيدون هيون: (1) جمعة ۽ (2) عرفه. (ترمذي، ڪتاب التفسير، باب ومن سورة المائدة، ۵/۳۳، حديث: ۳۰۵۵) هن مان معلوم ٿيو ته ڪنهن ديني ڪاميابي جي ڏينهن خوشي جو ڏينهن ملهائڻ جائز ۽ صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان ثابت آهي، نه ته (حضرت سيدنا) عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ

تَعَالَىٰ عَنَّهُمَا واضح فرمائن ها ته جنهن ڏينهن ڪو خوشي جو واقعو (Event) ٿئي ان جي يادگار قائم ڪرڻ ۽ ان ڏينهن کي عيد ملهائڻ اسان بدعت سمجهون ٿا، هن مان ثابت ٿيو ته عيد ميلاد ملهائڻ جائز آهي چو ته اها الله عَزَّوَجَلَّ جي سڀ کان عظيم نعمت جي يادگار ۽ شڪر گذاري آهي. (صراط الجنان، ۲/۳۸۲ ملخصاً)

منانا جشنِ ميلادِ النبيٰ برگز نه چهوڙين گے
جُلوسِ پاڪ ميں جانا کيہي برگز نه چهوڙين گے
خُدا کے دوستوں سے دوستي برگز نه چهوڙين گے
نبيٰ کے دُشمنوں کي دُشمني برگز نه چهوڙين گے

رهنما جي آمد مَرَحبا رهنبر جي آمد مَرَحبا افسر جي آمد مَرَحبا سَرور جي آمد مَرَحبا
مَحبوبِ رب جي آمد مَرَحبا سلطانِ عرب جي آمد مَرَحبا رسولِ آڪرم جي آمد مَرَحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مجلسِ مدرسه المدينه آن لائن

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي ولادتِ مُصطفيٰ جون ڌومون مچائڻ ۽ مسلمانن کي عشقِ رسول جا جام پيارڻ سان گڏوگڏ ڪم و بيش 104 شعبن ۾ نيڪي جي دعوتِ عام ڪرڻ ۾ مصروف آهي، جن مان هڪ شعبو مدرسه المدينه آن لائن به آهي. هن شعبي تحت انٽرنيٽ جي ذريعي مُختلف ملڪن جي مُسلمانن کي نه صرف دُرست مَخارج سان قرآنِ پاڪ جي مُفت (Free) تعليم ڏني ويندي آهي بلڪ بُنيادي اسلامي تعليمات مثال طور وُضوءُ، غُسل، ٿِيْمُر، اَذان، نِماز، زُڪوٰة، روزو ۽ حج وغيره جا مسئلا به سِيڪاريا ويندا آهن. هن شعبي جي تفصيلي مَعلومات ۽ داخله فارم Admission Form جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ (www.dawateislami.net) جو وزٽ ڪيو،

الله ڪرم ايسا ڪرے تجھ پہ جہاں ميں
اے دعوتِ اسلامي تری دھوم مچی ہو!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عورتن جو جلوس ميلاد ۾ اچڻ کيئن؟

منا منا اسلامي ڀائرو! عيد ميلادُ النَّبِيِّ جون خوشيون ملهائڻ يقيناً هڪ نهايت وڏو ثواب جو ڪم ۽ الله جي رضا جو سبب آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ لکين عاشقانِ رسول 12 ربيعُ الاول جي ڏينهن جلوس ميلاد ۾ شرڪت ڪندا آهن. پر ياد رهي ته عورتن جو اهڙي جلوسن ۾ وڃڻ جي بلڪل به اجازت ناهي. اميرِ اهلِ سنّت، باني دعوتِ اسلامي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ڪئي پيرا مَدَنِي مُذَاڪرن ۾ ان کان منع ڪيو آهي. پر افسوس! ان جي باوجود به ڪجهه نادان پاڻ سان گڏ پنهنجي گهر جي عورتن کي به جلوس ميلاد ۾ وٺي ايندا آهن جيڪو يقيناً هڪ نهايت وڏو سانحو آهي. ياد رکو! عورتن جو جلوس ميلاد ۾ شرڪت ڪرڻ مسلسل خطري جي گهٽي وڃائي ٿو، مردن ۽ عورتن جو گهڻو اختلاط (عورتن ۽ مردن جو گڏ هلڻ) ٿئي ٿو جيڪو بد نگاهي جو دروازو کولي ٿو ۽ عاشقانِ رسول کي آزمائش ۾ مبتلا ڪري ٿو، مسلمانن جي بدنامي جو سبب بڻجي ٿو، شيطان ۽ سازشي عناصر کي برائي ڦهلائڻ جو موقعو ڏئي ٿو، مطلب ته عورت جو جلوس ميلاد ۾ اچڻ ڪئي فتنن کي جڳائڻ جي مُترادف آهي. حديثِ پاڪ ۾ آهي: فتنو سئل هوندو آهي ان تي الله عَزَّوَجَلَّ جي لعنت جيڪو ان کي جاڳائي. (جامع صغير، ص 370، حديث: 5975) ڪنهن ديني فائدي جي بغير ماڻهن کي بي چيني، اختلاف، مُصِيبَت ۽ آزمائش ۾ مبتلا ڪري نظامِ زندگي کي ڀڳاڙي ڇڏڻ ”فتنو“ چورائيندو آهي. (حديثه نديه، الخلق الثامن والاربعون، 2/ 146)

شُرعي اصولن جي پابندي ڪرڻ، چادر ۽ چار ڊيواري جي تَقْدُس کي برقرار رکڻ، حُڪمِ خداوندي جي بجا آوري ڪرڻ ۽ شُرعي حاجت کان علاوه گهر ۾ رهڻ کي ئي ترجيح ڏيڻ جي مُعاملي ۾ اُمّهاتِ المومنين، صحابيات رَضِيَ اللهُ عَنْهُنَّ

اللہ تعالیٰ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِينَ ۽ وَلِیَاتِ رَحْمَةِ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْھِنَّ أَجْمَعِينَ جو کردار اسان جي اسلامي پيڻرن جي لاءِ يقيناً هڪ بهترين عملي نمونو (practical paradigm) آهي، تنهنڪري اسلامي پيڻرن کي کڻي ته اهي انهن الله وارين جي کردار کي پنهنجي لاءِ مشعل راه بڻائي پنهنجي لاءِ جنت جي راه کي آسان ڪرڻ جي ڪوشش ڪن. اچو! ان باري ۾ هڪ فڪر انگيز حڪايت ٻڌون ٿا، جيئن

مان فرض حج ڪري چڪي آهيان!

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا سوده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي نفل حج ۽ عمره جي لاءِ عرض ڪيو ويو ته فرمايائون: آئون فرض حج ڪري چڪي آهيان. منهنجي رب عَزَّوَجَلَّ مون کي گهر ۾ رهڻ جو حڪم فرمايو آهي، خدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! هاڻي منهنجي بدران منهنجو جنازو ئي گهر مان نڪرندو. راوي فرمائن ٿا، خدا جو قسم! ان کانپوءِ زندگيءَ جي آخري ساهه تائين پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا گهر کان ٻاهر نه نڪتيون.

(تفسير دَرَمَنْتُور، ۶ / ۵۹۹)

ديده پڙده بهو ٻيڙيون ڪو ماڻن بهنوں سڄي عورتوں ڪو
هم سڄي ڪو حقيقي حيا ڪي ميرے مؤنلي تو خيرات ديده
(وسائل بخشش مرم، ص ۱۲۸)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان ٻڌو ته

❧ ولادتِ مُصطفيٰ جو جشن تمام مخلوق ملهائيو.

❧ ولادتِ مُصطفيٰ جو جشن ملهائڻ هميشه کان مسلمانن ۾ رائج رهيو آهي.

❧ ولادتِ مُصطفيٰ سان ڪائنات جي هر شيءِ نُوراني بڻجي وئي.

❧ ولادتِ مُصطفيٰ جو جشن، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هاڻ به سڄي دنيا ۾ ڏور ڌام سان

ملهائيو ويندو آهي.

❧ ولادتِ مُصطفيٰ جو ڏينهن مسلمانن جي لاءِ عيد جو ڏينهن آهي.

وِلادَتِ مُصْطَفِي جُو جَشَن مِلهائڻ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي مَقْبُول ٻانهن جو طريقو آهي.

وِلادَتِ مُصْطَفِي جُو جَشَن مِلهائڻ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي عظيم نعمت جِي شڪر گذاري آهي.

الله تعاليٰ وِلادَتِ مُصْطَفِي جِي صَدَقِي اسان کي مرڻ گهڙي تائين شريعت جِي مُطابِق ڏور ڌار سان جَشَن وِلادَت جُو ڏومون مچائڻ جِي توفيق نصيب فرمائي.

اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جتّ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جتّ ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة الصابح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175)

سنّتيں عام ڪريں دين کا هم کام ڪريں نڪ هو جائين مسلمان مدينے والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مسواڪ جون سنّتون ۽ آداب

منامنا اسلامي ڀائرو! اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتُهُمُ الْعَالِيه جِي رسالي "163 مَدَنِي گِل" مان مسواڪ بابت مدني گِل ٻڌون ٿا. پهرين ٻه فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: ﴿﴾ ٻه رڪعتون مسواڪ (يعني

ڏنڊ) ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان افضل آهن. (الترغيب والترهيب ج 1 ص 102 حديث 18) ❁ مسواڪ جو استعمال پاڻ تي لازم ڪري ڇڏيو ڇو ته هي وات جي صفائي ۽ رب تعاليٰ جي رضا جو سبب آهي. (مسند امام احمد بن حنبل ج 2 ص 438 حديث 5869) دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”بهار شريعت“ جلد پهريون صفحي 288 صدر الشريعه، بدرالطريقه، حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن ٿا، مشائخ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِنَّ فرمائن ٿا: جيڪو شخص مسواڪ جو عادي هجي ته مرڻ وقت ان کي ڪلمو نصيب ٿيندو، ۽ جيڪو آفيم کائي ٿو مرڻ وقت ان کي ڪلمو نصيب نه ٿيندو ❁ حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مسواڪ ۾ ڏهه خوبيون آهن: (ڪجهه هي آهن) وات کي صاف ڪري ٿو، مسوڙن کي مضبوط ڪري ٿو، نظر تيز ڪري ٿو، بلغم ختم ڪري ٿو، وات جي ڌپ ختم ڪري ٿو، سنت جي موافق آهي، فرشتا خوش ٿيندا آهن، رب راضي ٿئي ٿو، ❁ سيدنا امام شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: چار شيون عقل وڌائينديون آهن: فضول ڳالهين کان پرهيز، مسواڪ جو استعمال، نيڪ ماڻهن جي صحبت، پنهنجي علم تي عمل ڪرڻ (احياء العلوم ج 2 ص 27) ❁ مسواڪ پيلو (ڪپڙ) يا زيتون يا نم وغيره جي ڳوڙي ڪاني جي هجي ❁ مسواڪ جي ٽولهه چيچ جي برابر هجي ❁ ڏنڊن جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلائي نه ڇڏيو، جو هي سنڌ ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن ڪري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو.

طرح طرح جون هزارين سنتون سکڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا ٻه ڪتاب

”بهار شريعت“ حصو 16 (304 صفحا) 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتیں آء آء اب“ امير اهل سنت جا ٻه رسالا 101 مدني پهول ۽ 163 مدني پهول هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ غور سان پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي.

مجھ کي جذبہ دے سفر کرتا رہوں پروردگار
سُننوں کي تَرْبِيَتِ كے قافلے ميں بار بار
(وسائلِ بخشش مرمم، ص ۶۳۵)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدِنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جاستر دروازا

صَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُؤود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇه لک دُؤود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُؤود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُؤود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُؤودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرودِ شفاعت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305